

Michael Lindfield

DEN PERSONLIGE FREDSPROCES

VisionsNettet
www.visionsnettet.dk

DEN PERSONLIGE FREDSPROCES

Michael Lindfield

VidsomsNettet
www.vidsomsnettet.dk

DEN PERSONLIGE FREDSPROCES

Af Michael Lindfield
Fra *The Beacon*

(Oversættelse Thora Lund Møllerup)

I dag er der uden tvivl en voksende erkendelse af, at der er en sammenhæng mellem den nuværende globale krise og den måde, som det enkelte menneske har valgt at leve sit liv på. Alle mennesker er medlemmer af den ene menneskehed, der lever sammen på planeten Jorden. Menneskeheden har en fælles skæbne, og de enkelte mennesker svømmer ikke rundt i havet på må og få uafhængigt af hinanden. Den kollektive erfaring, aspiration og stræben omfatter omkring seks milliarder mennesker. Det kunne tyde på, at en af hovedopgaverne i dette århundrede er at skabe en bedre verden for hele menneskeheden. Opgaven er både kollektiv og personlig, og i vores søgning efter global fred og fremgang står alle ansigt til ansigt med den barske kendsgerning, at den globale forandring begynder i menneskers følelser og tanker – hvis forandringen overhovedet skal lykkes. Livet er ikke en sport for tilskuere.

Hvis man dybt inde i sig selv går ind for fred, er det nødvendigt at handle i overensstemmelse med dette ønske. "Walking the talk" – at sætte handling bag sine holdninger – er vigtigere end nogen sinde. Er det f.eks. nok at gå med i en protestmarch en eftermiddag for at vise sin modstand mod et bestemt land for derefter på vejen hjem at gå ind i det lokale supermarked for at købe det foretrukne kaffemærke, som produceres af den statslige industri, der driver rovdrift på de selvsamme mennesker, som man netop har støttet i protestmarchen? Globale problemstillinger bliver lokal politik, og med indføring af helt nye kommunikationsmidler og ny teknologi har man fået en "her-og-nu" adgang til hele verden. Man kan ikke længere undskylde sig med, at det skyldes brødre og søstre fra andre kulturer. Hele menneskeheden er pludselig kommet ned i øjenhøjde.

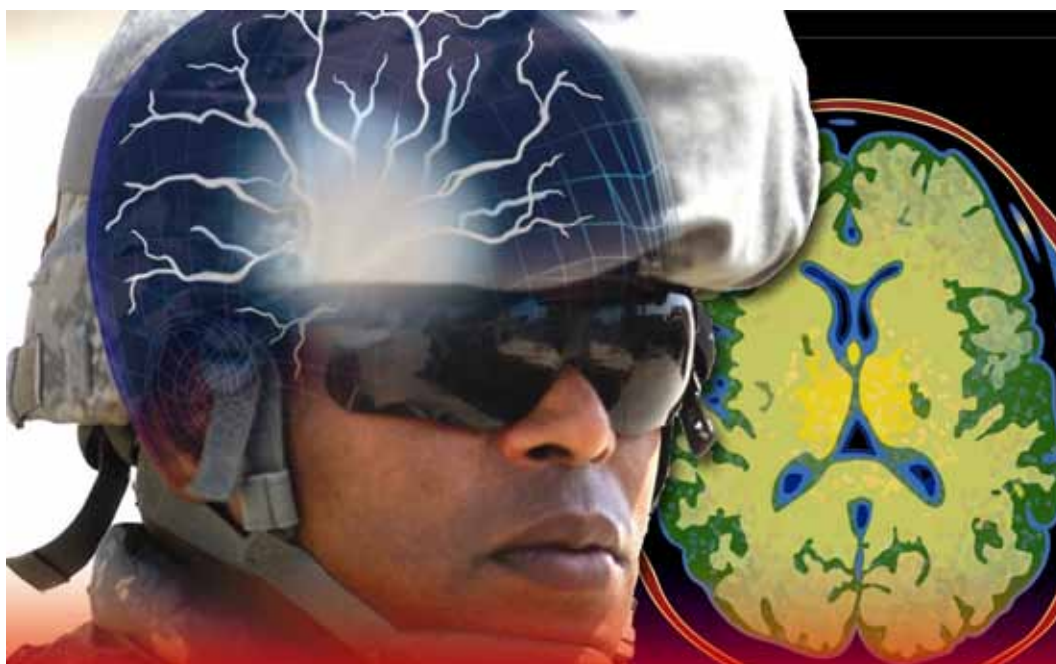

Hvad betyder det egentligt at være imod krig? Hvis man overvejer, hvordan man kunne deltage, rejser der sig mange spørgsmål – f.eks. hvor trækker man grænsen for sit personlige ansvar i forhold til de globale problemer – og hvor langt er man villig til at gå? Er rækkevidden for de personlige interesser begrænset til demonstrationer og annoncekampagner, eller er der andre vigtige områder, hvor man bedre kan bruge sine kræfter? Her er nogle forslag, der er resultatet af en indre dialog.

Der er ingen tvivl om, at man ikke kan fortsætte med at læne sig tilbage og kræve, at en nation nedlægger alle sine masseødelæggelsesvåben, hvis man ikke selv er villig til at foretage de ændringer i sit psykologiske aggressions- og forsvarsmønster, der er nødvendige. Alle mennesker har en detaljeret og indviklet forsvarsmekanisme, som uden tvivl kan gøre andre mennesker vrede, men hvem bryder sig om at indrømme, at man faktisk bevidst har brugt den, hvis man følte sig truet?

Både frygt og uvidenhed er "fjender", og lige så længe man forsøger at skjule frygten, men alligevel har behov for at blive forsvaret, er jeg med til at bevare og styrke den nationale og multinationale forsvarsbevidsthed. Disse ideer er ikke nye. Som en del af den evige visdomslære har Platon, Pythagoras og andre store filosoffer givet deres viden til menneskeheden, så den kan filosofere over det aksiom, som lyder: "*Energi følger tanken*". Hvis man ikke accepterer dette udsagn som en indiskutabel sandhed, men i stedet bliver ved med at gentage negative tankeformer, er man stadigvæk en del af problemet. Den fredelige løsning, som man ønsker, er baseret på næstekærlighed, og næstekærlighed kan føre til udvikling og rigdom. Måske skulle dette parameter ændres. I stedet for at tale om bruttonationalproduktet som parameter for en nations velstand, skulle man hellere fokusere på omfanget af en nations næstekærlighed, for det ville gavne hele den globale familie.

Når man taler om "rigtig energiinvestering", hvor meget investerer mon det enkelte menneske dagligt for at opretholde sine personlige forsvarsmekanismer og vedligeholde sine ynkelige aggressioner mod andre mennesker? Omkostningerne er chokerende. Når der tales om krigsvåben, defineres de traditionelt som forskellige håndholdte skydevåben og missiler.

På det psykologiske plan er de sårende bemærkninger og negative tanker, som rettes mod andre mennesker, både kraftfulde og destruktive våben, som medfører voldsomme skader. Venskaber ødelægges og tilliden nedbrydes ved affyring af disse psykologiske missiler. Man kunne sige, at mennesker også er armeret og derfor farlige på de tidspunkter, hvor de lader frygten komme til udtryk i stedet for venlighed og forståelse.

Terrorisme og aggressioner kan komme til udtryk på mange forskellige måder. Måske begynder ægte nedrustning med den personlige fredsproces, hvor man lover at nedlægge de psykologiske våben og bliver enige om at leve i fred og harmoni med hinanden.

Dette første skridt til global fred har intet at gøre med en anonym afstemning i FN's Sikkerhedsråd. Alt, hvad der kræves, er en ægte personlig forpligtelse.

En anden slags krig, som de fleste mennesker bekymrer sig om, er den, der skyldes grådighed og udnyttelse af miljøet. Effekten af denne terrorisme mod naturen er indlysende. På samme måde en konflikt mellem mennesker foregår denne krig både på det personlige og det kollektive plan. Hvis man ønsker at være miljøbevidst og medlem af en miljøorganisation, skulle man måske begynde med at undersøge sin egen adfærd, som kunne være forklaringen på den dybere årsag til forureningen.

Der er uden tvivl skurke i samfundet, som skruppelløst udnytter planetens rigdomme, og deres navne hænges ud overalt i verden på avisforsider og TV-skærme. Årsagen, til at planetens hårfine grænse overskrides, kan ikke alene placeres på olieindustrien og andre berygtede virksomheders giftige produktionsmetoder. Der er imidlertid en miljømæssig forureningskilde, som er mere faretruende, og som kræver genoprettelse af naturen, hvis balancen skal vedligeholdes.

Alle er modstandere af det giftige affald, som forurener atmosfæren, havene og nationerne, men der tænkes sjældent på den forurening, som ethvert menneske dagligt er årsag til. Alle negative følelser eller tanker, der sendes ud, er skadelige for æteren, og har i øvrigt den samme destruktive effekt på den fysiske verden, som ethvert giftigt kemikalie.

Når menneskets hjerte og tanker er fyldt med had – rettet imod dets medmennesker – udsendes der skadelige partikler. Planetens psykologiske klima påvirkes negativt af disse forurenende udslip. Hvis man kunne scanne den kollektive bevidstheds horisont, ville man se de mørke tankeformer som emotionelt ladede partikler, der dækker den indre himmel med tunge skyer. Menneskehedens psykiske tilstand kan sammenlignes med en ætsende syre, som lidt efter lidt nedbryder de sociale og moralske begreber. Derfor er det nødvendigt at begrænse den forurening, som stammer fra biler og fabrikker.

En anden vigtig faktor er, at man overhovedet ikke forstår, at de separatistiske og fordømmende tanker om andre mennesker også virker som en forgiftning af atmosfæren. Alle har et seriøst behov for en sund, økologisk fred og en måde at leve sammen på, som er både inspirerende og effektiv. Denne investering er en uvurderlig gave til kommende generationer, hvorimod dens fravær ville være en dyrekøbt erfaring, som kan føre til sammenbrud af hele det økonomiske system.

Det er både sørgeligt og ironisk, at alt, hvad mennesket har lært af fortiden, er, at det intet har lært. Der er god grund til at håbe, at når det endelig dæmrer for menneskeheden, at den selv er årsag til det barske vejr i den psykiske atmosfære, og at det er et "wake-up call" til alle om at forbedre miljøet ved at ændre deres vanemønstre. Afhængigt af hvordan man vælger at leve, kan man enten gøre Jorden til et godt eller dårligt sted at leve. Er vi villige til at leve op til udfordringen om at

skabe "rette kulturelle betingelser" ved at lade planeten selv overtage styringen af det planetariske miljø, sådan at menneskehedens *ånd* kan blomstre? Uheldigvis er der ikke lang tid tilbage til at reagere på dette "wake-up call".

Op gennem tiderne har mange forskellige religioner og filosofiskoler fortalt at: *"Man høster, hvad man sår"*. Hvis det virkelig er sandt, så er processen med at skabe fred i verden ubønhørligt kædet sammen med de valg, som ethvert menneske foretager hvert eneste øjeblik.

Toppen af tåbelighed og selvbedrag er menneskehedens tro på, at det er muligt at høste andre og bedre afgrøder ved sæson efter sæson at tilså den frugtbare æter i menneskets psyke med de samme tankefrø, der er avlet på negativitet. Der er så meget godhed i sjælen, som aldrig har haft en chance for vækst, fordi de nuværende vilkår er så ugæstfrie. Men her og nu har menneskeheden chancen for at skabe de rigtige betingelser. Dybt i hjertet ved alle, at tidspunkter som dette er alvorlige og afgørende, og intuitivt, ved alle også, at menneskeheden har den nødvendige magt til at gøre en forskel.

Overalt ser man tegn på undergang og fortvivlelse, og det er alt for let at give efter for en opfattelse af, at menneskehedens undergang er uundgåelig. Men der er ikke råd til at overgive sig til denne type af selvbedrag, som kan ende med en selvopfyldende profeti. Profetier og forudsigelser kan sammenlignes med vejrudsigter. Bevæbnet med computermødel, diagrammer og statistikker om, hvilken vej vinden vil blæse og føre fronter ind over landet, kan meteorologer forudsige hvilke dage, der venter forude. Det er en påstand, men menneskeheden har faktisk magten til at ændre det globale vejr ved at ændre, hvordan det enkelte menneske tænker og handler. "Forudsigelserne" kan ændres på kausalplanet – sjælens eget plan – ved

en handling på grundlag af individuelt mod og beslutsomhed. De ægte og varige forandringer, som alle stræber efter, begynder fra de dybeste steder i sjælen og strømmer ud som stråler fra Solen, der varmer og oplyser de kolde og mørke steder i menneskehedens kollektive psyke.

På denne måde tæller hvert eneste øjeblik, for alle tanker og handlinger kan være inspirerende kræfter, som skaber omsorgsfulde og venlige handlinger, der bringer healing og enhed i stedet for mere mørke og adskillelse i menneskets verden. Tiden er inde til at lade sjælen træde i aktion. Den bedste fredsdemonstration er trods alt den, der viser, at man er i stand til at sætte handling bag holdningerne.

Lad freden sænke sig over Jorden.

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk